

dette saaledes, at hvis der f. Eks. i Lyngby bor en Handelsrejsende, som har sit særlige Virkefelt i Jylland, men det Firma, vedkommende Handelsrejsende rejser for, har sit Kontor i København, saa er det Meningen, at han skal svare Erhvervs-skat til Københavns Kommune. Jeg ser ikke, at der er Spor af Begrundelse derfor.

Lemvig Ligningskommission har endogsaa været saa vidt ude, at den har ønsket Torvehandelen inddraget under en vis Form for Erhvervsbeskatning. Jeg forstaar ikke helt den Henstilling, der er givet; men skal Torvehandel og den Slags Ting erhvervsbeskattes, saa kunde med lige saa stor Ret en Landmand blive erhvervsbeskattet i den Købstad, hvor han paa Markedet sælger en Hest, for ikke at tale om den Handelsmand, der Uge efter Uge møder paa et Grisetorv og omsætter Grise der. Jeg gad i det hele taget se, hvor vi da overhovedet skulde trække en Grænse, hvis vi skulde saa langt ud. Efter min Mening bør der, som sagt, være en Begrundelse ogsaa for en kommunal Skat, og Begrundelsen maa være denne, at vedkommende Kommune, som modtager Skatten, har Forpligtelser overfor vedkommende Skatteyder.

Der bør, naar Talen er om Erhvervsbeskatningen, skelnes skarpt mellem to bestemte Former, nemlig imellem, om Erhvervet bestaar deri, at en Skatteyder i en anden Kommune end den, hvor han har Bopæl, lægger en Fabrik eller har et Gods — thi vedkommende Kommune, hvor denne Fabrik eller dette Gods ligger, har da Forpligtelser ikke alene til Vejenes Vedligeholdelse, som kan volde store Udgifter, naar f. Eks. et Gods med store Skovarealer kommer til at ligge i vedkommende Kommune, men ogsaa Forpligtelser overfor de Arbejdere og Funktionærer, der beskæftiges i vedkommende Fabrik, Udgifter til Skolevæsen, til social Forsorg, som flyder af en saadan Virksomhed, o. s. v. —, eller om Erhvervet bestaar deri, at en Driftsleder en Gang om Dagen kommer ind til en Kommune for at lede en Bedrift, hvis Indtægt fuldt ud bliver beskattet i vedkommende Kommune, hvor Bedriften ligger, og hvor denne Skatteyder absolut ikke paafører vedkommende Kommune Udgifter, men kun er med til at skabe en forøget Indtægt for den Kommune, hvor Bedriften ligger. Eller jeg skal nævne et andet Eksempel, som er i Slægt med det, som er foreslaaet her, nemlig at det er et Bestyrelsesmedlem, der nogle Gange om Aaret skal ind til en

By for at overvære et Bestyrelsesmøde, f. Eks. et Bestyrelsesmedlem, der bor i Jylland, skal 10—12 Gange om Aaret her over til København for at deltage i et Bestyrelsesmøde og faar derfor et Honorar, som han efter de nye Regler skal erhvervsbeskattes for til Københavns Kommune. Men Københavns Kommune har i dette Tilfælde ikke en rød Øres Udgift af vedkommende Skatteyder. Det eneste, Københavns Kommune mærker noget til, er, at den faar nogle Indtægter, naar vedkommende Skatteyder kommer herover. Jeg mener, at vi bør skelne stærkt og afgjort mellem disse Former for Erhvervskommuneskatter: om Erhvervet betyder forøgede Udgifter for den Kommune, hvori Erhvervet ligger, eller om Erhvervet er af en saadan Karakter, at Kommunen ingen som helst Udgifter har deraf, men maaske tværtimod har en Indtægt.

Ændringerne i § 11 om Selskabsbeskatningen, der tilsigter en mere retfærdig Fordeling af Selskabsskatten mellem de paagældende Kommuner, kan jeg fuldt ud tiltræde og anbefale.

I § 16 foreslaar Ministeren en Ændring gaaende ud paa, at Arbejdsgivere, som ikke opfylder Forpligtelsen til i paakommende Tilfælde at tilbageholde det til vedkommende Skatteydere Skattebetaling svarende fornødne Beløb, skal kunne idømmes Bøder. Jeg kan tiltræde denne Bestemmelse. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om denne Paragraf ikke kan forstaas saaledes, at Arbejdsgiveren, naar han forsømmer denne sin Pligt, er pligtig at udrede til Kommunen den Skat, som er unddraget Kommunen ved hans Forsømmelse. Hvis det er rigtigt, at Arbejdsgiveren efter denne Paragrafs Ordlyd er pligtig at yde vedkommende Kommune fuld Erstatning for det Kommunen ved hans Forsømmelighed unddragne, forekommer det mig ikke, at der er særlig Grund til at paalægge Arbejdsgiveren Bøde for de Forseelser, det her drejer sig om.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, idet jeg dog vil udtale Ønsket om, at det maa lykkes det Udvalg, der ventelig bliver nedsat, at skabe et saa godt Grundlag som overhovedet muligt for den kommunale Ligning i de kommende Aar. Forholdene udvikler sig saaledes, at Kommunerne til Trods for, at de faar et godt og retfærdigt Grundlag for Skatteudskrivningen, vil blive umaadelig vanskeligt stillet i de kommende Aar.